

kunde findes mere bestemte Udtryk paa dette Punkt, ikke mindst af den Grund, som blev fremhævet af det ærede 11te kongevalgte Medlem, at det jo ellers meget let kan hænde, at det bagefter opdages, at en Fisker, der troede, at han var forsikret, fordi vedkommende Arbejdsgiver havde den Forpligtelse at forsikre ham, slet ikke har været forsikret af Arbejdsgiveren, og denne, som maaske kan være et lille Aktieselskab, der sidder daarligt i det, slet ikke er i Stand til at opfylde de Forpligtelser, der efter Loven paa hvile Arbejdsgiveren. — Endvidere synes jeg, at det vilde være heldigt, om det, hvis det er muligt, blev bestemt nærmere, hvad der skal forstaas ved „efterladte“. Efter Loven af 7de Januar 1898 skal derved forstaas for det første Enken, for det andet Børn, hvis Forsørgelse paa hvilede den forulykkede, og som han faktisk forsørgede, da Ulykken skete, og for saa vidt han hverken har efterladt sig Enke eller Børn, skal Arbejderforsikringsraadet bestemme, om Forsikringen skal tilfalde andre, som vedkommende forsørgede. Det forekommer mig, at det ikke vilde være heldigt, at Raadet i den Grad skal have fri Hænder, at det ikke blot skal bestemme, hvem der skal have Erstatning, men ogsaa, om der i det hele taget skal tilkendes dem, vedkommende har forsørgt, Adgang til at faa Forsikringen udbetalt.

Det er endelig blevet sagt af et æret Medlem, at det kunde maaske være heldigt, om man havde Præmier af forskellig Størrelse. Jeg tror, at det for det første vil være vanskeligt at realisere det, for saa vidt Præmiens Størrelse skulde afhænge af det Steds Færlighed, hvor Fiskeriet drives. Det er jo aldeles umuligt paa Forhaand at regne ud blot tilnærmelsesvis, hvor de største Ulykker kunne ske. Jeg tillod mig før at nævne, at der var sket store Ulykker i Østersøen, og hvad der er sket vil ogsaa kunne ske senere. Paa det Grundlag synes jeg altsaa ikke, at det vil være muligt at opstille en Forskel. Skulde der være Tale om forskellige Præmier, forekommer det mig, at det skulde være for at give Folk Lejlighed til, om de ønske det, at kunne tegne Forsikring ikke for fuld, men for halv Erstatning, saaledes at de i Stedet for at betale 5 Kr. aarlig, som der her er foreslaaet, for en Erstatning af 2,400 Kr., fik Adgang til at betale 2½ Kr. aarlig for en halv saa stor Erstatning. Derved vilde man maaske faa adskilligt flere med, som ikke vilde gaa med,

naar de skulde betale 5 Kr. Dette henstiller jeg til Overvejelse for det Udvalg, som jeg antager vil komme til at beskæftige sig med Sagen, og jeg skal saa slutte med at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

Indenrigsministeren (Bramsen): Om selve Sagen, som her er til Forhandling, forekommer det mig ikke, at der har været nogen Meningsforskel i dette høje Ting i de Udtalelser, der hidtil ere fremkomne. Dette finder jeg ogsaa er naturligt, eftersom det jo er notorisk, at det er fra dette Ting, at Tanken om Fiskernes Ulykkesforsikring oprindelig er udgaaet, ligesom det ogsaa var med Beklagelse, at Landstinget i sin Tid saa, at Forslaget ikke blev bragt til Udførelse. — noget, jeg om lidt skal komme ind paa. Men naar der har været Enstemmighed om selve Sagen, har der jo til Gengæld været ikke saa ringe Forskel i Opfattelsen med Hensyn til den Maade, hvorpaa en saadan Lov skulde bringes ud i Livet, og tillige om, hvorvidt den Form, den er vedtagen i i det ærede Ting, maatte antages at være den bedste og hensigtsmæssigste. I den Henseende skal jeg ikke nægte, at de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen), for mig i forskellige Henseender have været af ikke ringe Interesse. Jeg er jo ikke ukendt med, at det ærede Medlem i sin Tid har været Formand for Arbejderkommissionen af 1885, at han senere har arbejdet virksomt med paa at føre den Lov, som vi nu have for Arbejdernes Ulykkesforsikring, frem til Virkeligheden, og at han jo nu allerede paa andet Aar er i Spidsen for den ved sidstnævnte Lov skabte ny Institution, Arbejderforsikringsraadet, saa det vil ikke undre, at Udtalelser, der fremkomme fra det ærede Medlem, have for os alle og ogsaa altsaa for mig, Krav paa særlig Opmærksomhed. Desto større er ganske vist min Skuffelse ved gennem de faldne Udtalelser fra det ærede Medlems Side at komme til Kundskab om, at han i ikke uvæsentlige Henseender ikke er af samme Mening, som Folketinget i denne Sag, og ikke ønsker Lovforslaget vedtaget i den foreliggende Form. Da jeg ubestridelig har en ikke uvæsentlig Del i Lovforslaget, ikke blot i dets Fremkomst, men ogsaa i den Form, hvori det foreligger her, vil jeg gerne have Lov til paa visse Punkter blandt de overordentlig mange, som det ærede 11te kongevalgte Medlem omtalte, at fremkomme med nogle Bemærkninger, som til Dels ville